

משלי פרק א'

- א** משלי שלמה בן-דוד מלך ישראל:
- ב** לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה:
- ג** לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים:
- ד** לתת לפתאים עקמה לנער דעת ומזמה:
- ה** ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבולות יקנה:
- ו** להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם:
- ז** יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אילים בזה:
- ח** שמע בני מוסר אביך ואל-תטוש תורת אמה:
- ט** כי לית חן הם לראשך וענקים לגרגרתך:
- י** בני אם-יפתוך חטאים אל-תבא:
- יא** אם-יאמר לכה אתנו נארכה לדם נצפנה לנקי חנם:
- יב** נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור:
- יג** כל-הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל:
- יד** גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו:
- טו** בני אל-תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם:
- טז** כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך-דם:
- יז** כי-חנם מזרה הרשת בעיני כל-בעל כנף:
- יח** והם לדמם יארגבו יצפנו לנפשתם:
- יט** כן ארחות כל-בצע בצע את-נפשו בעליו יקח:
- כ** חכמות בחיץ תרנה ברחבות תתן קולה:
- כא** בראש המיזות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר:
- כב** עד-מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו-דעת:
- כג** תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אוזיעה דברי אתכם:
- כד** יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב:
- כה** ותפרעו כל-עצתי ותוכחתי לא אביתם:

כ גם־אני באִדְכֶם אֲשַׁחֵק אֶלְעֵג בָּבֶא פְּחֻדְכֶם:

כז בָּבֶא כְּשֹׁאוֹה כְּשׁוֹאֶה פְּחֻדְכֶם ׀ אִידְכֶם כְּסוּפָה יֵאָתֶה בָּבֶא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה:

כח אַז־יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנִי וְלֹא יִמְצָאנִי:

כט תַּחַת כִּי־שָׁנְאוּ דָעַת וַיִּרְאֶת יְהוָה לֹא בָחַר:

ל לֹא־אָבוּ לַעֲצֹתִי נֹאצוּ כָל־תּוֹכַחְתִּי:

לא וַיֹּאכְלוּ מִפְּרִי דֶרֶכָם וּמִמַּעֲצוֹתֵיהֶם יִשְׁבְּעוּ:

לב כִּי מְשׁוֹבֶתֶת פְּתִים תִּהְיֶה וְשִׁלּוֹת כְּסִילִים תִּאֲבֹדֶם:

לג וְשָׁמַע לִי יִשְׁכֵּן־בְּטַח וְשָׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה: